

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XVII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2009. FEBRUÁR * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Búza és konkoly * Kálvin *
* Gondolatok Kálvintól * Múló létbe vésett élet * Radostyán központja *
* Az egyházközség 2008. évi statisztikája * Rendelet a radostyáni temető rendjéről *
* Magyar szemmel * Hírek – hirdetések, *

Ötszáz éve született KÁLVIN JÁNOS
Noyon, 1509 – Genf, 1564.

Levél az Olvasóhoz

Kedves Radostyáni Tesvéim! Istenünk végtelen kegyelméből meglehetünk egy újabb esztendő életünk időutazásában. Nem volt könnyebb, mint a régebbiek, de ha nehezebb lett volna is, adott erő onnan felülről a Világosságnak mennyei Atyjától. Kellett koporsó mellett állni. Sokak életében voltak anyagi nehézségek. Nemzetünknek számos fia még jobban eladósodott, s rabszolgamunkájával járult hozzá a bankvilág urainak gátlástalan gazdagodásához. Éreztük pénzünk értéktelenedését, a kiszolgáltatottságot, ahová juttattak bennünket jómódjokban szociálisan teljesen érzéketlen vezetőink. Magyarságunkért újból és újból fejünkre koppintottak. Így húztuk 2008. súlyos igáját. De hálátlanok lennénk, ha megfedelkeznénk a jó dolgokról. Örvendtünk is, családban és faluközösségben, a gyülekezet testvéri együttléteiben terített úrasztalnál, konfirmációkor, keresztelőkor, esküvőn. Voltak ünnepélyes pillanatok, hangversenyek, főzőverseny, s nemzeti ünnepünket méltóképpen ünnepeltük március 15-én, augusztus 20-án. Pályázati pénzből elkészült a templomi feljárónk, ami szebb és jobb lett, mint ahogy elképzeltük. Megújult a teleház-könyvtár. A falu közmunkásai kitakarították ótemetőnk nagyobbik részét. És még sorolhatnánk... , de ennyi fér a lapra.

Hála legyen a Mindenhatónak a megtett útért, aki mindeddig megőrzött és fedettebb megáldott bennünket.

Radostyán, 2009. január 22.

Várady Zsolt lelkész

*„Az embernek Fia elküldi az ő angyalait,
és az ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind,
és azokat is, akik gonoszsgát cselekesznek...
Akkor az igazak fénylenek, mint a nap,
az ő Atyjoknak országában,
Akinek van füle a hallásra, hallja.”*

(Máté 13:41-43.)

Szeretett testvéreim! Vannak olyan emberek, akik ezt a világot egy jó és egy rossz világra osztják. Akik azt mondják, hogy van egy olyan világ ahol a gonosz uralkodik, ahol csak a rossz győzedelmeskedik, ahol mindig a veszteség lesújtó érzése nyomja az ember szívét. Ezzel szemben van egy másik, egy jó világ. A kettő szüntelen harcban áll egymással, s hol az egyik, hol a másik kerül ki győzedelmesen. Jó és rossz, fent és lent, bent és kint ... Régi kettős, dualista szemlélet, a jó és a rossz örökös, szakadatlan küzdelméről. Vannak, akik azt mondják, nálunk rossz világ van, mert nehéz a megélhetés. F fiatal magyar diplomások százai, ha nem ezrei kelnek vándorútra idegen országokba, hogy ott segédmunkákat végezzenek a boldogulásuk érdekében. Úgy gondolják sokan, vannak olyan országok, ahol még a fű is zöldebb talán. Pedig az elsivatagosodó Föld kisült és élettelen vidékei felől nézve, Palesztína felől nézve, Szaud-Arábia vagy a Szahara felől nézve Hazánk maga a Kánaán. A ma kifosztott bőség országa, ahol termálvizek bugyognak a mélyből, s ahol a fű is zöldebb, ami talán nagy gond az idős, egyedül élő idősöknek, mert többször kell kaszálni vagy nyírni egy-egy nyáron, azt a nagy szerves tömeget, amivel jószágok ezreit lehetne nevelni és tartani.

Jézus Krisztus tanítványai is úgy gondolták, hogy van egy rossz és egy jó világ. S mi is sokszor gondoljuk és látjuk így. Azért kérdik a szolgáltató urától: ne szaggassuk-e ki a konkolyt, a gonoszt, a jónak a világából. Ne tisztítsuk-e meg a vetést, hogy a tiszta búza szabadon növekedjék, hogy a jó fejlődjék, a gonosznak pedig emlékezete se maradjon? Mit mond a szolgáltatóknak a föld ura? Ne tegyétek, mert esetleg a jó vetésben is kárt okoztok nagy buzgalmatokban. Majd eljön a szétválasztás ideje, amikor az aratás Ura learattatja a szolgáltatóföldjét. Majd akkor válogattatják el a konkolyt a búzától. Az utolsó ítéletkor a gonosz a jótól. A konkoly nem való semmire, csak a tűzre. Ugyanígy a botránkozást okozó ember is csak az ítélet helyére való. Az Írás azt mondja, hogy oda is vettetnek ezek, hol léssen sírás és fogcsikorgatás. De nem a ti dolgotok az ítélet. Ebben a világban együtt nő a jóval a rossz is. Még egy-egy embernek a szívében életében is megfigyelhető, tapasztalható ez a kettősség. De nincs két világ, egy rossz és egy jó. Egy van, amit az emberi bűn néha jobban, néha kevésbé, de elront. A világot Isten jónak teremtette. A Magvető jó magot szórt. Mégis a gonosz álnoksága miatt ott nő ugyanakkor a szolgáltatóföldben a rossz, az értéktelen, sőt káros gyom. Bennünk is kicsírázik és felnő, hogy a nemes gondolatokat és indulatokat fojtogassa. Életünkben van acsarkodás, irigység, hitetlenség, kétség, gonoszság, álnokság. Néha jobban, néha kevésbé. Ne feledjétek, hogy a világ a mi cselekedeteink által változik. Lesz jobbá, vagy romlik. Ha jót cselekszünk, a világ is jobb lesz. Ha jót cselekszünk mi is emelt fővel járhatunk. Ha pedig a sötétség cselekedeteit tesszük, melyeket mi magunk is szégyellünk életünk tiszta, világos pillanataiban, akkor a világ is romlottabb, rosszabb általunk. De az Isten hatalma oly nagy, hogy még ebből is hozhat elő jót. Bárcsak mindig a jót cselekedhetnénk, bárcsak a világ általunk is mindig a jó irányba fejlődne, szépülne és épülne. S épülnénk benne mi is Isten szent templomává. A legjobb talán az lett volna a történetben, ha a szolgáltatók ébren örködték volna a földeken, amikor a gonosz a rossz magokat akarta elvetni. De a tökéletlen szolgáltatók – ezek vagyunk mi – ahelyett hogy ébren vigyáztak volna és imádkoztak volna, elfáradtak és elaludtak.

Törekedjétek azért a jóra, mert ott az Ige figyelmeztetése és ugyanakkor a jutalom ígérete is: Az Emberfia elküldi angyalait és összegyűjtjenek országából minden botránkozást okozót és gonosztevőt. Nehogy a sírásnak és a fogcsikorgatásnak e sötét helyére kerüljünk mi magunk is, hanem fényességünk ragyogjon már most és mindörökre Atyánk országában, örök dicsőségére. Akinek van füle a hallásra, hallja és értse meg! Ámen.

V. Zs.

KÁLVIN

2008 a Biblia éve volt. Meglepő, hogy mennyire megragadta, megmozgatta a gyülekezeteket, a teológiai gondolkodást, de az értelmiségiek akár nem vallásos rétegét is. Nagy érdeklődés övezte előadások, rendezvénysorozatok, kiállítások irányították a figyelmet a Szentírás felé, arra a kétségtelen, folyamatos hatásra melyet ez az isteni mű áraszt magából.

2009 év egy rendkívüli évforduló jegyében fog telni: 500 éve született a nagy reformátor Jean Calvin, kit az oly magyarrá lett Kálvin János név alatt tisztelünk. Amikor a hetvenes évek végén nagy sikerrel játszották a Csillag a máglyán"-t, áldott emlékű Geréb Pál teológiai professzor majdnem sírva járkált fel alá a Teológia folyosóin mindenkinek panaszolva: helyesbítő cikkét senki se hajlandó leköszölni. Minden újság, kritika szinte kéjelegve szidta a diktátor Kálvint, a vallásos fanatikust, pedig világos volt, hogy Sütő darabja nem erről szólt. A magukat nemrégiben „mértékadó értékonzervatív erdélyi értelmiséginek” nevezők mai napig sem érezték a korrigálás szükségét. A Kálvin Év, várakozásunk szerint, fölülírja majd mindazokat a kliséket, melyek a köztudatba vésődtek.

Kálvin gyermekként szépen induló karrier ívén indul: jó anyagi háttérrel, és korán megmutakozó zsenialitását okosan értékelő szülővel, környezettel. A megvásárolható káptalani „állás” javadalmait élvezzi, tizennyolc évesen plébániát kap, húsz évesen az orleansi egyetemen doktori címet ajánlanak fel neki, huszonegy éves korában „Európa legtanultabb embereként” emelte szárnyra a hírnév, mintegy a szellem Bill Gate-je ként. 23 évesen királyok figyelnek szavára, véleményére.

Negyedszázados, mikor megírja a párizsi rektor Mindszenti ünnepi beszédét, a francia reformáció messzehangzó, korszaknyitó üzenetét. Ugyanekkor születik az Institutio, melyet szüntelenül bővít, csiszol. A keresztyén egyház rendszeréről írt könyvében minden pont és kijelentés szilárd és korrekt módon, megcáfolhatatlan egységben helyezkedett a tiszta alapokig lecsupaszított, visszabontott egyházi gondolatrendszerre. Mindent a Szentírás zsinórmértékének vetett alá, és az abban kibontakozó eszmevilágot fogadta el egyetlen élhető szellemtérnek a keresztyén ember számára.

Huszonhat évével Genf egyik reformátor igehirdetője a négy (!) közül. Fanatikus vallási diktátor lett volna? Ugyan! Lelkésztársai is hozzá hasonló szellemóriások voltak: a „népszerűségi listán” – joggal – ő csak a harmadik volt. Ezért sose haragudott. Volt, amit csak ő tudott, és ezt nagyon értékelték azok, kik rá figyeltek és felismerték páratlanságát: pontos, útmutató és zseniális válasza, ötlete volt mindenre, ami a hatalmas rendszerváltó világban újszerű és bizonytalan volt.

Mit tett Kálvin a prédikáláson túl? Százával ontotta a mindig egyenletesen sziporkázó, következetes vonalvezetésű és mindig újszerű írásait, tanításait. Levelezett, világszerte. Nagyuraktól, úrnóktól kezdve mezei prédikátorokig mindenkivel, aki vigaszra, bátorításra szorult. A protestánsná lett udvari költővel, Marot Kelemennel, mint egyenrangú veszi fel a versenyt: együtt adják ki az első református énekeskönyvet. Megújítja a francia irodalmi, tudományos, teológiai nyelvet.

Etikája, szentírásbeli magyarázata alapozza meg a későbbi gazdag és független Svájc irigyelt értékeit: a kiszámíthatóság, a korrektség, a megértő emberség, a szorgalom, az adott szó becsülete mind általa válnak elismert alapértékekké. A felmutatta lenézett paraszti munka fontosságát és tisztességes voltát a dologtalansággal és a tehetetlenséggel szemben. A tisztas kereskedelmet, a megbízhatóságon és kiszámíthatóságon alapuló pénzkölcsönzést, a posztó és bársonyszövést is ő szorgalmazta. Úgy-szintén az ékszerészet és finommechanika művelését: ebben ma is világelső a város.

Iskolát épít, de bentlakást is hozzá. A diákok szobái kényelmesebbekké sikerülnek, mint saját szerény lakása. Ösztöndíjakat alapít, melyen százak tanulnak. Amikor pedig meghalt, megtiltotta, hogy emlékművet állítsanak sírja fölé. Nagy valószínűséggel, hogy porladó csontjai fölött egy gyorsforgalmi út halad át. Nem maradt utána csak egy rozszant ágy, asztal, szék, lúdtoll, kalamás és egy szőnyeg két lyukkal térdei helyén.

Gondolatok Kálvintól

Az a boldog ember, aki önmagát szegénynek ítéli, önként megalázkodik, és nem tulajdonít semmit önmagának, nem tartja nagyra magát, hanem eltűri, hogy a világ megvetettje legyen.

Ha az emberek legalább azt tartanák meg, amire a természet tanít bennünket, akkor is a lehető legboldogabbak lennének.

Legyünk emberségesek, mert így tudunk együtt érezni azokkal, akik szenvednek.

A legfőbb erény, amelynek meg kell lenni bennünk: a szív tisztasága és őszintesége.

Ne keressük mindenképpen a saját hasznunkat, sem pedig a magunk dicsőségét, hogy annál könnyebben megbocsáthassunk azoknak, aki velünk igazságtalanul bánnak. Így leszünk békességesek!

Nem elég a viszályoskodásokat elsimítani, hanem szükséges, hogy mindig az igazság érvényesüljön, és uralkodjék közöttünk.

Azok, akik hamis ügyet szolgálnak, rendszerint befolyásos és tekintélyes emberek, hatalmasok és gazdagok, a világ kedveltjei.

Az emberek nagy része gyűlöli Isten igazságát mindaddig, amíg teljesen meg nem változnak, vagyis meg nem térnek.

Bármint legyen is, minden élvezet, pompa, gyönyör, tisztesség és gazdagság, tehát minden

földi jó, az Istent gyalázók és szentségtelen emberek számára csak tovatűnő álom!

Ne ítéljük soha elhamarkodottan!

Ha valakit Isten Lelke valami különös tehetséggel ajándékoz meg, nem fogja parlagon hagyni, mert ez képmutatás lenne.

A földi javak mintegy lépcsőkül szolgáljanak a magasba emelkedésre, nem pedig arra, hogy koporsómmá legyenek, amelybe már e földön eltemetkeztem.

Úgy éljünk ebben a földi világban, mint jövevények, és akinek van valamije, úgy éljen, mintha semmije sem volna.

Földi örömünk és jólétünk mértéktartó legyen s mindent módjával cselekedjünk életünkben.

Ne magasztaljuk azokat, akiknek mindenki tapsol, akik csak hízelgést és kedvezést keresnek.

Ne értékeljük nagyra az ilyen embereket, ha csak nem akarjuk magunkra vonni Isten átkát, amiért helyeseljük a gonoszt.

Viszont tanuljuk meg dicsérni azokat, akik nem igyekeznek feltűnést kelteni és hízelgésekkel tekintélyt szerezni, hanem elvetik mindazt, ami megakadályozhatná őket feladatuk hűséges teljesítésében

(A világhálón találtam.)

Várady Zsolt: Múló létbe vésett élet

Megfoghatatlan titok az élet,
Isteni gondolat múló létbe,
Változó anyagba, földi porba,
Lélek által cipelt testi sorsba.

Kémiai reakció csupán,
Tudatlan tudós így mondja bután,
Továtűnő hatás és változás
Anyagbevitel és táplálkozás,

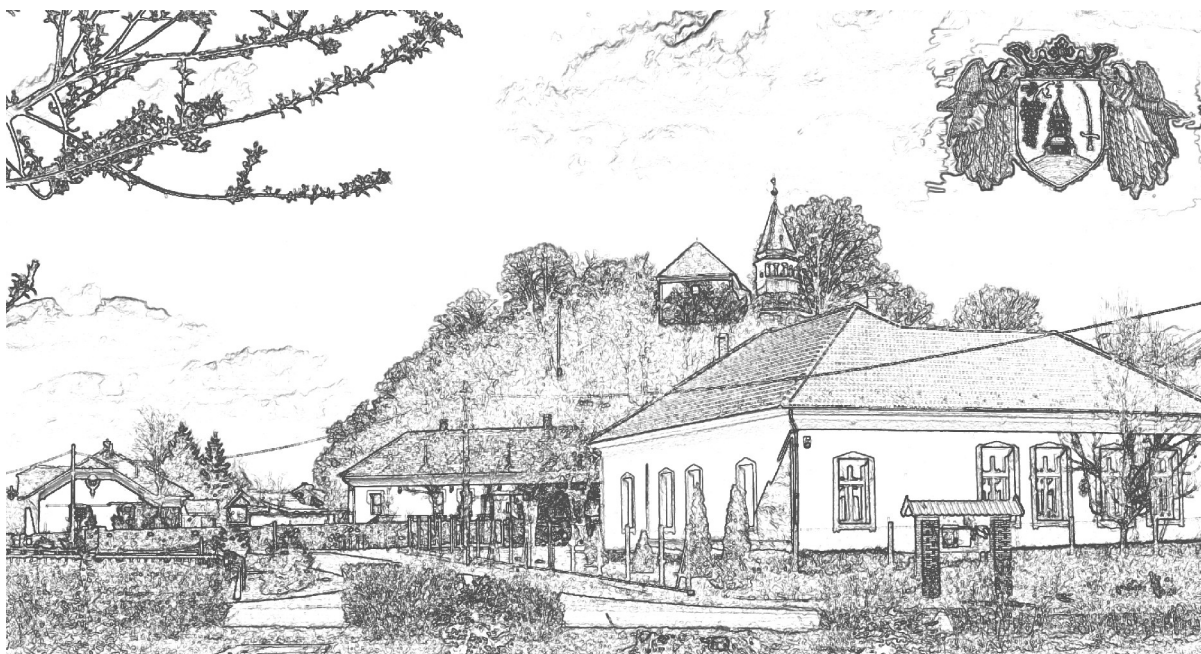
Hogy fejlődhessen, kibontakozzon,
Hogy gyarapodjon és szaporodjon,
Soká folytatódjon, fennmaradjon,
Világot sarcolva uralkodjon.

Szelíd hangon szól Isten gyermeke,
Ki Lélek vezetett, titkot sejtett,
Mulandó porban nem bizakodik,
Üres hívséggel nem hivalkodik.

Megízlelte az örök, szent titkot,
Múló létbe vésett gondolatot,
Sejtjeiben bizseregve érzi,
Az életet alázattal nézi.

Ajándék, titkokat sejtetve rejt,
Lélektől hordozott porból lett test.
Megfoghatatlan titok az élet,
Titkok titka emberéletté lett.

Radostyán., 2008. november 1.

Radostyán központja a **templommal**, mely 1784-ben nyerte el mai alakját, a kelet-nyugati hajó nyugati, keskenyebb része középkori eredetű; az **iskolával**, mely mint intézmény a XVI. század végétől folyamatosan működött 2007-ig, az épületet 1914-ben építette az egyházközség; a **gyülekezeti házzal**, mely 1848-ban már mint „vendégfogadó ház” állt és a **lelkészlakkal**, amit Svingor Jenő lekipásztor vezetésével építettek a radostyáni hívek 1921-22-ben.

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG 2008. ÉVI STATISZTIKÁJA

Megkereszteltünk: 3 fit, 1 nőt, összesen 4 főt, úgymint Farkas Dávidot, Szűcs Gyulát, Juhos Lénát, Várad Csaba Milánt. **Konfirmált:** 6 fi, 4 nő, összesen 10 fő, Boczki Dániel, Boczki Martin, Demeter Zsolt, Pingitzer Balázs, Szőnyi Gábor, Szűcs Gyula, Lukács Alíz, Szabó Katalin, Szeszák Fruizsina, Várady Klára. **Megeskettünk:** 1 tiszta református párt: Sarkadi Istvánt és Vanyó Erzsébetet. **Eltemettünk:** 9 fit és 4 nőt, összesen 13 főt. (Ezek közül a dölt betűvel szedettek nem Radostyánban, 3 főt.) Özvegy Csont Béla 85 é., idős B. Kós Bálint 82 é., Lizák Ferenc 85 é., Szűcs Gyula 55 é., özvegy *Mészáros Imréné Szepesi Mária 71 é. Miskolcon*, Kovács Béla 62 é., idős Sülyi Imre 51 é., idős özvegy Sz. Kós Jenő 80 é., *Suha László 64 é. Parasznyán, özv. dr. Huszanyik Istvánné Márki Erzsébet 81 é. Miskolcon*, Király Sándorné Bordás Veronika 51 é., özvegy Kobulic Józsefné Vadnai Margit 95 é., G. Koós Bálin 78 é. testvéreinket.

102-szer volt istentiszteleti alkalom, vasár- és ünnepnap, bűnbánati és vallásos estekkel.

7-szer volt úrvacsora: böjtje özvegy G. Lukács Jánosné, húsvétra Gál Gyula, pünkösdre Kós Jenő, konfirmációra (V. 25.) kenyeret Szeszák Imre, bort N. Szabó Emil, újkenyérre Várady Zsolt lp., újborra Kardos Katalin presbiter, karácsonyra özv. Molnár Béláné

Isten dicsőségére: Kardos Katalin 4.000.-, Bányász Józsefné özv. 1.000.-, Pingitzer Zoltán 2.000.-, Demeter Józsefné özv. 1.000.-, Király Béla 10.000.-, Hagyományörző Egyesület 2.000.-, Bata Imréné özv. 5.000.-, Svingor Jenőné özv. 10.000.-, Mura János 5.000.-, nh. Szűcs Gyula élettársa 2.000.-, Gál Gyula 5.000.-, Tóth Sándorné özv. 1.000.-, Pingitzer Balázs és Demeter Zsolt 2.000.-, Schwaitzer Jánosné 5.000.-, Szőnyi Gábor 5.000.-, Szobonya Teréz 2.000.-, Lezákné Hajdú Enikő 3.000.-, Tóth Lászlóné Parasznyárol 1.000.-, nh. Gazsó János és családja 15.000.-, Gyöngyösi István 5.000.-, konfirmandusok 5.000.-, Kuttor László és családja 10.000.-, Darai Magdika toronyra 1.000.-, Molnár József Rákóczy úti 3.000.-, Jedlicska Tibor 5.000.-, Gál Gyula 2.000.-, Sz. Kós Jenő 3.000.-, Stréda Eszterék Bp-ről 6.000.-, Sarkadi István 6.000.-, Tóth Istvánné 1.000.-, Nánási Józsefné 1.000.-, N. Szabó György 1.000.-, Szőnyi Gábor id. Sopronból 5.000.-, Hausel Pálné özv. 2.000.-, G. Koós Bálintné özv. és családja 15.000.-, Schwaitzer Jánosné 5.000.-, Várady Zsolt lp. 10.000.- **Összesen: 170.000.- forint.**

Adományok orgonára: 85.500.-: Miklós Ferencné 1.000.-, Várady Zsolt 2.000.-, Szobonya Teréz 1.000.-, Szobonya Zsuzsánna 1.000.-, Csordás Lajosné 1.000.-, Koós 2.000.-, Krucsó Károlyné 1.000.-, Gulyás Lajos 2.000.-, Szabó Benjáminné 3.000.-, Bata Imréné 2.000.-, Sülyi Imréné 1.000.-, Dienes Sándor 1.000.-, Szabó N. Jánosné 1.000.-, Rácz János 2.000.-, Demeter József 2.000.-, Győrfi Gyula 1.000.-, Nánási László 1.000.-, Kuttor László 5.000.-, Kádas János 2.000.-, Papp József 2.000.-, Kiss Ferencné 1.000.-, Lukács Géza (Ady u.) 2.000.-, Nánási Józsefné 1.000.-, Pingitzer Gábor 2.000.-, Molnár Béláné 2.000.-, Tulák József id. 2.000.-, Fekete Norbert 1.000.-, Fekete Ernőné 1.000.-, Lukács Géza 2.000.-, Koós Lajos 2.000.-, Kardos Katalin 1.500.-, Molnár József 2.000.-, Demeter Csaba 5.000.-, Demeter Józsefné id. 1.000.-, Kardos Katalin édesanyja 2.000.-, Lukács Károlyné 1.000.-, Soós Lajos 3.000.-, Gál Gyula 1.000.-, Cseh Jánosné 1.000.-, Darab Lászlóné 1.000.-, Koós Bálint (Táncsics u.) 2.000.-, Vadnai Ferencné 1.000.-, Tóth Istvánné 2.000.-, Molnár Lajosné 1.000.-, Turinczki Gyula 1.000.-, Deák Ferenc 1.000.-, Gyöngyösi István 5.000.-, Koós Bálint (Petőfi u.) 2.000.-, Kós Bálintné (Rákóczy út) 1.000.-, Rácz Jánosné 5.000.-, Lukács Lajos 2.000.-.

Emlékharangzó volt: IV. 15. nh. id. Lőkös Andrásnének, IV. 27. nh. Gór Lászlónénak, VI. 17-én nh. Kiss Lajosnak, IX. 22-én nh. Kiss Lajosnének, nh. Nánási Józsefnek, nh. Koós Miklósának, máshol temetéskor szólt a harang: Lukács László halálakor, Molnár Jánosné Király Terézia, Karsza Ádám halálakor ill. temetésekor.

Éves perselypénz: 460.011.-

Éves egyházfenntartói járulék: 650.500.- + bankba 49.000.-, összesen: 699.000.-; 174 egyházfenntartónk volt 2008-ban.

RENDELET A RADOSTYÁNI TEMETŐ RENDJÉRŐL

(A Radostyáni Református Egyházközség II./1./2001. március 19-i határozata alapján,
újrátárgyalva a Presbitérium 2009. január 15-i gyűlésén.)

I. A radostyáni belterület 255. hrsz-ú, 21 533 m² területű **temető a Református Egyházközség** (Lelkipásztori Hivatala: 3776 Radostyán Kossuth u. 2., telefon 48/424-570, 30/639-2903) **tulajdonában és kezelésében van.**

II. A temetőbe történő bármilyen szertartással vagy szertartás nélkül történő **temetést előre be kell jelenteni** a Lelkeszi Hivatalba.

III. A temetőn folytatandó **mindenféle építési munkát** (síremléképítés, kriptaeépítés, betonozás) előre **be kell jelenteni** a Lelkeszi Hivatalba. **A kriptaeépítés az illetékes világi építésügyi hatóság előírásai szerint végezhető.** A bejelentési kötelezettség elmulasztása eljárást von maga után.

IV. Az építetők kötelesek az építkezésből **megmaradt anyagokat** a munka befejezése után nyolc napon belül **elszállítani a temetőről.** Ezt követően a temető fenntartója **az építető költségére elszállítja** az építkezésből ottmaradt anyagot.

V. Azokkal az **elhanyagolt és gondozatlan sírokkal,** valamint a rájuk épített síremlékekkel, melyekbe a legutolsó temetés óta legalább **25 év telt el,** a temető fenntartója, **az Egyházközség rendelkezik,** amennyiben előzetes közhírré tétel után sem jelentkezett a sírban nyugvó hozzátartozója (temettetője), és a sír vagy síremlék fenntartásának igényét nem jelezte.

VI. Az **Egyházközség Presbitériuma jogosult megállapítani temetőjében a temetkezéssel kapcsolatos díjakat,** amiket az Egyházközség pénztárába kell befizetni, ezek a **betemetkezési díj,** ami a mindenkori egyházfenntartói-járulék tízszerese és a **harangozási díj** az alább foglaltak szerint: (Az érvényes betemetkezési és a harangozási díjakat az I. sz. melléklet tartalmazza.)

1., A Radostyáni Református Egyházközség Presbitériuma egyházfenntartói járulékot a Presbitérium által meghatározott mértékben és rendszeresen fizető tagjának halálesetekor elengedi a temetőjébe történő betemetkezéskor fizetendő díjat és a szokásos harangszókat térítésmentesen biztosítja egyházi temetés esetén.

2., Ha az elhunyt más egyházközség tagja volt, és ezt temettetői igazolják, akkor a betemetkezésért és a szokásos harangszókért fizetendő összeg felét elengedi a Presbitérium, tehát a mindenkori egyházfenntartói járulék ötszörösét és a teljes harangozási díj felét kell befizetni az egyházközség pénztárába.

3., Ha az elhunyt sehol sem volt egyházfenntartó, temetésekor a Presbitérium által meghatározott összeg fizetendő betemetkezés címen, ez a mindenkori egyházfenntartói járulék tízszerese, valamint a harangozásért az I. sz. mellékletben meghatározott összeg.

VII. Nem egyházfenntartó elhalálozásakor és egyházi temetése esetén a lelkipásztornak a temetési stóla előre fizetendő.

VIII. A temetési harangszó csak és kizárólagosan egyházi temetés esetén szól.

IX. Új sírhely kijelölésére a **Presbitérium** által megbízott személy(ek) jogosult(ak).

X. A sírokat gondozó **hozzátartozók** kötelesek a sírhely **környékét is rendben tartani,** rendszeresen kaszál(tat)ni, gyomtalanítani, a síron keletkezett hulladékot a temetőn kijelölt szemégyűjtő helyre vinni.

XI. Vasárnap, egyházi és állami **ünnepeken nem engedélyezett a munkavégzés** a temető területén. Egyházi és állami ünnepek: Újév, március 15., nagypéntek, húsvét, áldozócsütörtök, pünkösd, augusztus 20., október 23., október 31. a reformáció ünnepe, november 1. és karácsony.

XII. A temető fainak **kivágása, megrongálása szigorúan tilos!** Az elkövető büntető eljárást von tetteivel magára.

XIII. Az érvényes **díjszabások** e rendelet **I. számú mellékletében** vannak megírva.

XIV. A radostyáni **harangozás rendje** e rendelet **II. számú mellékletében** van megírva.

XV. A további tudnivalók a Radostyán **Község Képviselőtestületével** 2000. év december 27. napján kötött **Ellátási Szerződés** pontjai szerintiék, ezen túlmenően az érvényes törvények, rendeletek, vitás kérdésekben a **Ptk. Vonatkozó** szabályai irányadóak.

XVI. A Radostyáni Református Egyházközség Presbitériumának a temető rendjéről szóló rendelete **kihirdetés és közhírré tétel után** (2001. április 01. napjától) **érvényes.**

A RADOSTYÁNI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG PRESBITÉRIUMA

I. SZÁMÚ MELLÉKLET
ÉRVÉNYES DÍJSZABÁSOK A RADOSTYÁNI TEMETŐBEN,
HARANGOZÁSI ÉS TEMETÉSI DÍJAK A 2009. ÉVBEN

I. A temetőn történő **egyszeri betemetkezéskor** (már meglévő családi sírba, kriptába vagy új sírba) **nem egyházfenntartónak** (sem Radostyánban, sem más egyházközségnél) eltemettetése esetén 10X4.500.- =**45.000.-, azaz negyvenötezer forint** valamint egyházi temetés esetén **10.000.-, azaz tízezer forint a szokásos harangszókért.**

II. A temetőn történő **egyszeri betemetkezéskor** (már meglévő családi sírba, kriptába vagy új sírba) **nem Radostyánban egyházfenntartónak** (de más egyházközségnél igazoltan az volt az elhalt) eltemettetése esetén **22.500.-, azaz huszonkétezer forint** valamint egyházi temetés esetén **5.000.-, azaz ötezer forint a szokásos harangszókért.**

III. Radostyáni egyházfenntartónak a Presbitérium **elengedi** a betemetkezésért fizetendő összeget, valamint a szokásos harangszókért fizetendő összeget.

IV. Betonkeretes síremlék építése **10.000.-, azaz tízezer forint, kriptá építése 20.000.-, azaz húszezer forint, mely szintén az egyházközség pénztárába fizetendő.**

V. Emlékharangszó tíz perc időtartammal mindkét haranggal **2.000.-, azaz kétezer forint, mely összeg az egyházközség pénztárába fizetendő.**

VI. Másol történő egyházi szertartású temetés esetén **2.000.-, azaz kétezer forintot** kell harangszónként az egyházközség pénztárába fizetni.

A PRESBITÉRIUM 2009-BEN

II. SZÁMÚ MELLÉKLET
A RADOSTYÁNI HARANGOZÁS RENDJÉRŐL

I. Radostyánban **egyházi temetésben részesülő halálakor** a haláleset tudatát csendítés a következőképpen szól: 1., felnőtt férfi halálakor nagy haranggal háromszor 1-1 perc szünetekkel, 2., felnőtt nő halálakor nagy haranggal kétszer 1-1 perc szünettel, 3., fiú gyermek halálakor kisharanggal háromszor 1-1 perc szünetekkel, 4., leány gyermek halálakor kis haranggal kétszer 1-1 perc szünettel. Ezt követi tíz perc harangszó mindkét haranggal. A temetés napjáig reggel és délben tíz perc harangszó mindkét haranggal (de max. 5 napig). Vasár- és ünnepnap nincs reggeli harangszó. Temetéskor 10 perc csendítés a nagyharanggal. A halotti beszéd után, miután a ravatalról kihozták a koporsót vagy urnát mindkét haranggal egészen addig, míg a koporsóval a sírhoz érkeznek. A síri beszéd, imádság és áldás után addig, amíg behúzzák a sírt, mindkét harang szól.

II. Templomi istentiszteletre hívó harangszók rendje: **1., a vasárnapi harangszó rendje:** délelőtt először 9.30-tól 9.40-ig a nagyharang, 9.45-9.50-ig a nagyharang másodszor, 9.55-10.00-ig mindkét harang; ünnepnap délelőtt ugyanúgy, mint vasárnap, délután: 15.00-15.10-ig a nagyharang először, 15.15-15.20-ig a nagyharang másodszor, 15.25-15.30-ig mindkét harang harmadszor. **2., esti és bűnbánati alkalmakra hívó harangszó:** istentisztelet kezdete előtt 10 perccel megszólaló nagyharang, majd folyamatosan 5 perc után hozzá szólal meg a kisharang is, és így mindkét harang szól 5 percig.

III. Déli harangszó az 1456. évi nándorfehérvári győzelem emlékére **minden délben 12.00 perctől 12.01 percig szól mindkét haranggal.** (V./4./1995. számú határozat alapján, 1995. augusztus 20-tól, vasárnaptól.)

IV. Emlékharangszó délben (a déli harangszót követő rövid szünet után) mindkét haranggal 10 percig szól.

V. Ha **máshol temetnek** egyházi szertartással innen elszármazottat és a temettetők kérik 10 percig szól mindkét harang.

VI. Vasárnap, egyházi és állami ünnepnap reggelén nincs harangszó.

VII. Tűzvész, árvíz és egyéb **veszedelem idején** a kis harang félreverésével adatik hír.

A PRESBITÉRIUM 2009-BEN

MAGYAR SZEMMEL

2008. augusztus 20-ra

Augusztus 20-át ünneplő Testvéreim! Már 70 éve annak, hogy István királyunk halálának 900. évfordulóján a székesfehérvári országgyűlés törvényt hozott e nap állami megünnepléséről. A törvényt a református vallású kormányzó, vitéz nagybányai Horthy Miklós szentesítette. Azóta nemcsak a római, a görög vallású honfitársaink ünneplik e napot, hanem mi, reformátusok is.

Augusztus 20-a nemzeti ünnep. Akkor nemzeti egy ünnep, ha minden rendű, rangú és felekezetű honfitárs együtt tudja megünnepelni. Augusztus 20-a ilyen ünnepünk. I. István királyunk szabadságot, az akkori viszonyok között biztonságot és jólétet, a megmaradás számbajöhető egyetlen útját választotta nemzetének, mikor létrehozta a keresztyén magyar államot. Mert akkor is sokaknak fájt a foga erre a drága földre, mely bővelkedik folyókban, természeti kincsekben, termálvizekben, aranyban ... Az akkori Európa leghatalmasabb uralkodója, a német-római császár foga is fájt e földre. Azonban Búvár Kund, Zotmund fia elsüllyesztette a német hajóhadat Pozsonynál. Kelet felől is nagyhatalom szomszédolt minket, a bizánci császárság. Ők túl erősnek láttak bennünket ahhoz, hogy ellenségként tekintsenek ránk. Inkább barátot, rokont, jó szomszédot akartak bennünk találni.. Így lett az egyik árpádházi hercegleányból, Piroskából bizánci császárné. A küzdelem azonban folytatódott és folytatódik ma is a megmaradásért, a túlélésért. Túl kellett élni a tatárok 1241-es pusztítását. Majd a török időket. Buda 1541-es elestét, mikortól a mohamedán világhatalom berendezkedett állandósult jelleggel az ország középső részein. 1552-ben Eger vára (mely akkor Borsod vármegyéhez tartozott) állta az ostromot Dobó István kapitány vezetésével. Ám 1596-ban, amikor már idegen zsoldosok védték, feladták a várat a töröknek. Hosszú évtizedekre megpecsételődött e vidék sorsa. Radostyáni eleink emberöltőkre a töröknek fizettek adót cserébe életükért. Majd jött Thököly Imre szabadságharca, II. Rákóczy Ferenc szabadságharca, 1848-49 forradalmi lelkesedése, s a XX. század vérzivatarai. Először az I. világháború, azt követően a Kun Béla proletárdiktatúrája és vörösterrorella, ennek megtorlásaként az ország szétszabdálása, melyet máig és soha ki nem heverhet ez a haza. 1944-45-ben megérkeztek a felszabadító megszállók, vagy megszálló felszabadítók, akiknek érkezését pincékbe rejtőzködő fiatalasszonyok, leányok bujkálása jelezte, s volt itt Radostyánban olyan is, hogy valakit saját háza udvarán lőttek le, csak úgy. De túl kellett ezt is élni. A túléléshez szükség van erőnlétre és kitartásra.

Itt állunk a nemzeti szalaggal átkötött új kenyér asztalánál. A kenyér mindig erőt adott a testnek, mint a magyar föld népe mindennapi eledele, melynek meglétéért imádságban könyörög az élet Urához. A túléléshez, a megmaradáshoz azonban a földi kenyér még nem elég önmagában, mert nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, ami Istennek szájából származik. A rabszolga is ehét kenyeret, hogy tovább robotoljon urai meggazdagodásáért. A magyar ember, a magyar nemzet küzdelmeihez mindig hitre, nagy hitre volt szüksége, találékony, az emberileg lehetetlen helyzetekből is felemelkedni tudó lobogó és győzedelmessé tévő hitre. A magyar embernek ezért a földi kenyéren túl mindig látnia kell a Krisztus testét, ama mennyei kenyeret, ami a lelket táplálja. Éreznie kell mindig az Úr megtartó szeretetét és éltető kegyelmét. Én vagyok az életnek kenyere – mondja Krisztus Urunk, aki ezt eszi, él örökké. Ezért oly becses a kenyér, bármilyen féle vagy fajta legyen is, mert az Úristen jóságát hirdeti. És ezért bűn az, ha valaki eldobja, sárba tapossa a kenyeret, mert az az Isten jóságát veti meg. Az ember küzd, fárad a kenyérért, de az Úristen adja áldásaként az asztalunkra. Ezért mindig hálával vegyük magunkhoz. Most is így könyörögjünk áldásért!

Mindenség Ura, Gondviselőnk és Oltalmazónk, aki Atya, Fiú és Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök Isten vagy, kérünk téged, hogy áldd meg kenyerünket és szenteld meg életünket, hogy a magyar föld népe hálás szívű boldog néped legyen s Lelked által legyőzhetetlen küzdelmeiben örök dicsőségre. Ámen.

Várady Zsolt

Fazakas Zoltán: 80 éve már (Már 89 éve)

Öljetek meg! Mert
Elveszett minden! Trianon!
Átkozott hely vagy, mint e csonka hon!
Szétszakítottatok, megaláztatok, de lelke él,
S szive dobog, s csonkán is tőle mindenki fél!
A nemzet szívébe egy kés hatolt addig ameddig ért,
S a faragott képű székely ajkáról kiszállt a szó: MIÉRT?
Még egyszer visszanezett, utoljára még rátekintett a bércekre.
Dús, pedert bajszáról legurult a könnye az ezredéves ősi földre.
Hazánkkal együtt összetört szive, imája eképp szólt a mennybe:
Uram segíts! Ne hagyj el minket! Ne hagyj el árva magyarnéped!
Hát nem is küzdhetünk? Szóval ez lett hát végső, kegyetlen ítéletünk...
Hazám, a véremet, a véremet adtam érted, de látom hiába minden már.
ITT, ehelyt, hol apáim vére folyt, húzódik a gyász, az új határ!
Élhetünk-e hát könnyek közepette, végül mindent elfeledve,
Midőn az ellenség boldog rajtunk nevetve?
NEM...!
Soha, de
Soha!

Mert megalázva népünket boldognak nem láthatom,
S ameddig az ÚR éltet, én ezt el nem fogadhatom!

Tompa Mihály (református lelkész):

MÚLT, JELEN, JÖVŐ

VAN E FÖLDNEK EGY BŰBÁJOS FOLYAMJA, MELY
FORRÓN S TITKOS MÉLYSÉGBŐL ERED,
MEG NEM RENDÜL, MÍG EZT HARSOGNI HALLJA...

EZ A HŰ, FORRÓ HAZASZERETET.

EMLÉKLAPOK

VÁNDOR! EGÉSZ VILÁG NEM LEHET A TIÉD,
EL NE FELEJTSD HAZÁD ÉS NEMZETED!
ENNEK MINDENE AZ, HA SZERETED.

HÍREK – HIRDETÉSEK

Istentisztelet vasárnap délelőttöként 10 órakor kezdődik. A téli időszakban a fűthető **gyülekezeti teremben** tartjuk alkalmainkat. **Csütörtökön** esténként **5 órakor bibliaórát** tartunk, erre is harangszó hívogat mindenkit.

Hittanórák a parasznai iskolában: hétfőn fél 12-től negyed 1-ig a II. és III. osztályosoknak, pénteken ugyancsak fél 12-től negyed 1-ig az I. és IV. osztályosoknak. **Kátéóra** csütörtökön este fél 5-től fél 6-ig a gyülekezeti házban. A konfirmáció feltétele a szorgalmas részvétel a kátéórákon, a vasárnapi istentiszteleten, a tananyag megtanulása valamint a szülők egyházfenntartói járulékának a rendezése (a tavalyi évé is, amennyiben van hátrálék). **Gyülekezeti hittanóra** minden pénteken fél 5-kor a gyülekezeti teremben. Egyházközségünk hitoktatója a lelkipásztor mellett Tótné Szabó Tünde tanítónő-hitoktató tanár. A radostyán-parasznyai **óvodába** szerdánként jár a lelkipásztor hittanórát tartani. Minden megkeresztelt református gyermeket elvárunk a foglalkozásokra.

A böjti úrvacsora alkalmát böjtfő vasárnapjára, március 1-re tervezzük. Ezt megelőzően három este bűnbánati istentiszteletet lesz.

Február 22-én „szószékcsere” lesz Sajószentpéter és Radostyán között. Nálunk Borbély János lelkipásztor hirdeti az ígét, a radostyáni lelkipásztor pedig a sajószentpéter-kálvin téri egyházközségben prédikál majd.

Február 11-én, szerdán este 5 órakor a radostyáni lelkipásztor **Emődön** hirdet ígét, egy egyhetes esti istentisztelet-sorozat keretében. Az istentiszteletek témája: **válság és evangélium.**

A radostyáni temető az egyházközség tulajdonában és kezelésében van. Az egyházközség presbitériuma ez évi első gyűlésén újratárgyalta **a temetői rendeletét.** Ez ebben az újságban van közzétéve valamint az egyházközség honlapjára is felkerül.

Az **emlékharangszó** (10 perces) díját a presbitérium **2.000.- forint-ra** emelte. **Sírépítési** (beton, műkő, márvány...) engedélyért **10.000.- forintot**, **kriptaépítésért pedig 20.000.- forintot** kell az egyházközség pénztárába fizetni. Ez utóbbi csak az illetékes építésügyi hatóság előírásainak megfelelően történhet. **Nem egyházfenntartóknak** a radostyáni temetőbe történő **eltemetése** esetén a mindenkori **egyházfenntartói járulék 10-szeresét** kell kifizetni a temettetőknek.

Az **egyházfenntartói járulék** 2009-es minimális mértéke az egyházmegye közgyűlési határozatával egyezően: **4.500.- forint/fő.** Kérjük ezt év folyamán befizetni.

Az **1762-es évi Harangtoronyáért Alapítvány** vagyona 2008. dec. 31-én: **409.200.- lekötött számlán és 248.610.- lekötetlen folyószámlán van.**

Ami nincs benne az egyházközség 2008. évi statisztikájában: **március 27-én** temettük **Gazsó János** (82 é.) volt sajószentpéteri gondnokot; **ápr. 6-án presbiteri konferencián** voltunk Parasznán; **ápr. 8-án** este 48 fővel vettünk részt az **egyházlátogatás** alkalmával az istentiszteleten; **Pitypalattynapok** voltak, **természetfotó kiállítás, templomtúra, hangverseny; konfirmáció május 25-én; július 28-án Karsza Ádám** (17 é.) temetése Miskolcon; augusztus 2-án **árvíz** a faluban; **aug. 7-14. erdélyi gyerekek üdülése** nálunk; **orgonafelújítás; cserépkályha és kéményépités; gyülekezeti ki-**

rándulás Visegrád-Esztergomba szept. 13-án; **Egressy G. ünnepség** Lászlófalván; díszburkolatos **templomfeljárót** épített a község pályázati pénzből; **adventi hangverseny; Kardos Katalin Erdélyi csillagok** című előadása.

2009. jan. 13-án eltemettük **Tóth Árpádné Bakos Piroska** (61 é.) testvérünket.

2009. jan. 21-22-én számítógépes tanfolyam a könyvtárban.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Drótposta:

radostyan@gmail.com
Telefon: **+36/48/424-570**
+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:
<http://radostyan.extra.hu>

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer
Adomány az újságra
példányonként: 50 Forint
Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket a fenti címre
kérjük.

XVII. évfolyam 1. szám
(38. szám)
2009. február

**„AZ ÚR ÉNNÉKEM ŐRIZŐ PÁSZTOROM, AZÉRT
SEMMIBEN MEG NEM FOGYATKOZOM.”(XXIII. zsoltár)**

